

## บทกลอนดี ๆ ในวันพ่อแห่งชาติ

นำเสนอเมื่อ : 4 ธ.ค. 2552



**กลอนบทที่ 1 .โดย คุณเฉลิมพล กองพิทักษ์**

5 ธันวาคม ก่อเกิดสุข สร้างเสริมลูก เฝ้าไทย ขยายผล  
ลูกช่อกรวย แทนเทา เอวมงคล ลูกทุกคน รักพอ ขอนทนคุณ  
งานพสกนิก ลูกประจักษ์ ในดวงจิต ซออุทิศ กายใจ สมนิยม  
ลูกทุกคน รักพอ พร้อมเทิดทูน ขอน้อมอยู่ จบนิศาล สุสานใจ  
วังมณเฑียร ถิ่นแดนพญ แดนแห่งถือได้ ทุพรบวไป เสริมสร้าง ทางศตใส  
ไว้รักษาไว้ รักษาดีน ควบสืบใจ ชาติสืบใจ ก็ไรดา พาเสวตรม  
เมื่อคืนคำ นำสุข ไม่มถุจจิต สร้างชีวิต เสริมชีวา พาสุขขม  
สุภาพดี ถ้วนหนา ชินวาม ขวโลกชม พอไทย จากใจจริง

**กลอนบทที่ 2 : โครินทา**

วันแรก : ปละปัสสัมและสุยอินดีที่ลูกเกิดมามีตาโลก เป็นที่ชื่นชมของครอบครัว

วันต่อมา : เขาใจได้เสียงของรอบบ่มนัย เพื่อให้อุจกนน้อยเป็นหนี้ดี มีการศึกษาและเรียนหนังสือเก่ง ๆ เมื่อโตขึ้นจะได้มีหน้าที่การงานดี ๆ ทำสิ่งดีไว้โดยไม่เอาใคร ถ้าหากเป็นชายก็หวังว่าจะให้ไปบวชเรียน หากเป็นหญิงก็ขอให้ได้คู่ครองเป็นคนที่ดีมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ ยืนหยัดหาทั้งเงินและรักครอบครัว

วันที่รอคอย : ขอให้ลูกหลานมีความสุข ความเจริญรุ่งเรืองพร้อมมีความมั่นคงทางการเงิน พร้อมทั้งชีวิตสมรสและการงานดีตลอดไป โดยท่านทั้งสองไม่เคยเรียกร้องสิ่งตอบแทนใด ๆ จากเราเลย

วันนี้ : พวกเราและลูก ๆ หลาน ๆ เคยคิดถึงท่านทั้งสอง บ้างไหม สวรรค์โลกาเสไปเยี่ยมท่านบ้าง พาไปกินข้าวพร้อมหน้าพร้อมกัน พาไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจและทำบุญให้พระ คิดถึงตอนที่เรายังเด็กอยู่ ท่านพาเราไปกินไปเที่ยวอยู่เล่นอย่างนัย ก็ควรจะหาเวลาโทรศัพท์ พูดคุยกับท่านบ้างเพราะท่านรัก และคิดถึงเราอยู่เสมอ ความพาสาน ๆ ไปหาพวกที่ยังดี

\*\*\* แม้กับพ่อ ยอมอด เพื่อให้ลูกภูมิใจ เพราะท่านรักเรามาก \*\*\*

**กลอนบทที่ 3 : คนดีศรีไทย**

สร้างคนแม่พ่อผู้สร้าง เป็นเรือนร่างภูมิใจสายโลหิต  
หลอมรวมใจรักทอเกี่ยวพันดีศ ภายใต้อุญชรวมชาติประสาหม่า

สร้างปัญญาคุณากรจากบ้านหลังสนน ไหว้ขวัญอ่อนน้อมชายหญิงสิ่งมีค่า  
เป็นเครื่องมื่อเลี้ยงภายในชีวีวัน เปี่ยมคุณค่าพบสุขทุกคืนวัน

สร้างประชาธิปไตยไทยเรงสร้าง ด้วยปลูกฝังทรงปลูกใญ่ลูกขวัญ  
สร้างความดีเรียนรูวบทกินี้น พร้อมสร้างสรรค่านิยมสมดังใจ

จะสร้างตัวสร้างตนคนรุ่นใหม่ ต้องสะอาดปลอดพิษจิตใจใส  
คอยสอนเราเป็นมนุษย์สูงส่งใจดี เมื่อทำดีเรื่องไทยใญ่กว่าเดิม

( ชาวโลกรู้จักและยอมรับ เกิดความภาคภูมิใจ )

**กลอนบทที่ 4 .โดย คุณ kunta**

คุณเมตตาพิทักษ์น้อยยืนหัว  
ประสูติหัวเรือนี้ยังหัว  
พาเมตตาพิทักษ์น้อยหัว  
เลือดเนื้อพิทักษ์เพื่อลูกผ่านผู้กพัน

ลูกมีสุขทุกอย่างพลววังฐาน  
จะมีฐานะการศึกษาต่อผ่าน  
ลูกโลกนี้สูงส่งศรีษิตอน  
ไว้บุญคุณนั้นยอมอดทนแทนคุณ

**กลอนบทที่ 5 .โดย คุณ \* แครอท \***

พระคุณพ่อ ต้นฟ้า นวภาค  
พระคุณต่อ สุมาเวท คู่มแตงฝน  
พระคุณต่อ สร้างลูก ใหญ่เป็นคน  
พระคุณต่อ มากจน กวาลังใจ

พ่อผู้ให้ กำเนิด เกิดชีวิต  
พ่อผู้ให้ สั่งสอนลูก ฝึกนิสัย  
พ่อผู้ให้ แนวทาง ไม้ทางไกล  
พ่อหวังใย รักลูก ทุกเวลา

**กลอนบทที่ 6 .โดย คุณ kunta**

พ่อคือผู้นำพาให้มาเกิด  
พ่อคือผู้เปิดทางมาให้  
พ่อคือผู้ชวนร่วมไว้ให้ตั้งใจ  
พ่อคือที่พึ่งไว้ให้ทรมเย็น

พ่อคือผู้แนะนำที่สามเฐว  
พาคลอสถาคถียูกุศานพฤษชัย  
พ่อคือแสงสว่างทางที่รุ่งเรือง  
พ่อคือเป็นพระพรหมโพธิญาณ

**กลอนบทที่ 7 .โดย คุณ kunta**

อยากได้พ่อ มาเป็น ความเป็นอยู่  
จากกาสรุ วานหนัก สร้างหลักฐาน  
สร้างสรรวาลูก ปลูกฝัง มรดกนิรัน  
ลูกมีบ้าน งานทำ ไม้ลำเค็ญ

หยาดเหงื่อพ่อ พร้อมแม่ แด่ละพาด  
คือประภาศ ความดี มีให้เห็น  
พระคุณพ่อ เพียงพรม พารวมเย็น  
ผ่านทุกขะเข็ญ กวาลังใจ โลกธา

เพียงเพื่อลูก ได้มี ชีวิตรอด  
พอสานอด ออดกลั้น ทุปปัญหา  
เพียงลูกรัก จึงเกิด เลือดพฤษยา  
พลอดสาธา หางเงิน เก็บกำลัง

พ่อผู้ให้ ปลูกข่าง เพื่อสร้างลูก  
พ่อผู้ให้ ปลูกจิต ไร้คิดขวัง  
พ่อสอนอย่า แลดูยิ่ง เขาชังรัง  
พ่อเติมพลัง ใหญ่ เป็นผูน

ผู้พ่อสอน ปลูกข่าง สร้างชีวิต  
ไร้มีสิทธิ ไม้มีเงิน ทุกถิ่นหน  
ตั้งนกลอย คอยชม อดอมนบ  
นั้นคือผล งานพอ ไม้ทอทำ

อยากได้พ่อ มาเป็น ความเป็นอยู่  
คือได้ครู หลาน นานมุ่ง  
ไม่มีพ่อ ยสมีน เพรวสุริยาธรรม  
ชายซึ่งคำ พอสั่ง ทล่งนำดา

**กลอนบทที่ 8 .โดย คุณคุณานนท์ พนมวิชัย**

พระคุณพ่อ ผู้ก่เกิด กำเนิดลูก  
เผ่าพันธุ์ ปลูกฝัง คู่สังสน  
คอยถนอม กล่อมเกเลี้ยง เเสียงอาหาร  
คุณมีตร มารดา คานมัต

ลูกไม่มี สิ่งใด จะแทนทด  
มีเพียงบุญ ทัพกถอน เป็นของขวัญ  
แดนมโพธิ์ รมโพธิ์ ใจผูกพัน  
เป็นมีขวัญ ของลูก ปลูกความดี

**กลอนบทที่ 9 .โดย คุณลูกฟอง**

มีใจกุส กำเนิดมา ก็เพราะพ่อ ใยจะขอ โลกาส ตอนแทนท่าน  
เมื่อได้มี โลกาส รับรับพิน เพราะสำนึก ไม้มีวัน ที่จะมี  
พ่อของนิน ท่านจาก นันไปสิ้น ชีวิตวัน ใดเพียง มองไปก็  
ปู่ข่างฆ่า โกฎเอนบม ที่บ้านมี แลวก็ที ก่วงงโนสโต ปรตการุณ

แต่ก็ยัง รำลึก นึกถึงพ่อ และจะขอ ระลึก ถึงโออุ  
บุญเสอญ ซอดไป ในพระศุข ความทุกข์ ของงาน อย่างสิ้นหม  
โลกาที่ พาชีวิตา ครวสนใจแล้ว อดอมนบ ของลูก อดอมน  
ขอคุณพ่อ ที่สิดี มีอดอมน ลูกขอถม กราบขอพร อดนทเวา

มอบแต่พ่อหนุ่ม...บนสวรรค์

**กลอนบทที่ 10 .โดย คุณพัชรีฉา วงศ์ชญาณิน**

5 ธันวาคม ก่อเกิดสุข สร้างเสริมลูก เฝ้าไทย ขยายผล  
ลูกช่อกรวย แทนเทา เอวมงคล ลูกทุกคน รักพอ ขอนทนคุณ  
งานพสกนิก ลูกประจักษ์ ในดวงจิต ซออุทิศ กายใจ สมนิยม  
ลูกทุกคน รักพอ พร้อมเทิดทูน ขอน้อมอยู่ จบนิศาล สุสานใจ  
วังมณเฑียร ถิ่นแดนพญ แดนแห่งถือได้ ทุพรบวไป เสริมสร้าง ทางศตใส  
ไว้รักษาไว้ รักษาดีน ควบสืบใจ ชาติสืบใจ ก็ไรดา พาเสวตรม  
เมื่อคืนคำ นำสุข ไม่มถุจจิต สร้างชีวิต เสริมชีวา พาสุขขม  
สุภาพดี ถ้วนหนา ชินวาม ขวโลกชม พอไทย จากใจจริง